

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä syyskuuta 2005

N:o 744—747

SISÄLLYS

N:o		Sivu
744	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 18 §:n muuttamisesta	3795
745	Valtioneuvoston asetus eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	3796
746	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenneministeriön asetuksen muuttamisesta	3798
747	Valtiovarainministeriön asetus veronkannosta	3800

N:o 744

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 18 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta 20 päivänä tammikuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (12/2005) 18 §:n 1 momentti seuraavasti:

18 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Viljelykausi	euroa/m ²
Lyhyt: vähintään 2 kk, mutta enintään 7 kk	5,1
Pitkä: yli 7 kk	11,4

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä syyskuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

Valtioneuvoston asetus

eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (572/2003) 3 §, 6 §:n 2 momentti ja liitteen 1 osa huomautukset seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *ajoneuvolla* romuajoneuvoista annetun asetuksen (581/2004) 3 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua ajoneuvoa;
- 2) *romuajoneuvolla* ajoneuvoa, jota on jätelain (1072/1993) 3 §:n 1 momentin mukaan pidettävä jätteenä;
- 3) *tuottajalla* ajoneuvon valmistajaa tai ammattimaista maahantuojaa;
- 4) *vaarallisella aineella* kemikaalilain (744/1989) 11 §:ssä tarkoitettua vaarallista ainetta;
- 5) *purkamistiedoilla* kaikkia tietoja, jotka ovat välttämättömiä romuajoneuvoista annetun valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettun romuajoneuvon asianmukaisen ja ympäristöystävällisen esikäsittelyn toteuttamiseksi.

6 §

Koodausstandardit ja purkamistiedot

Tuottajan on laadittava ja julkaistava kunkin uuden ajoneuvotyypin purkamistiedot kuuden kuukauden kuluessa ajoneuvon luovuttamisesta ensi kertaa markkinoille. Ajoneuvojen valmistajien ja osien tuottajien on asetettava purkamistiedot romuajoneuvoista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitetun esikäsittelyä harjoittavan yrityksen käyttöön käsikirjojen tai elektronisten välineiden muodossa, kuten CD-levynä tai Online-palveluna. Tiedoista on käytävä ilmi ajoneuvojen osat ja materiaalit sekä vaarallisten aineiden sijainti ajoneuvossa siinä laajuudessa kuin romuajoneuvojen esikäsittelylaitosten on tarpeen ne tietää romuajoneuvoista annetun valtioneuvoston asetuksen säännösten täyttämiseksi ja erityisesti sen 5 §:ssä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2005.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Yli-insinööri Hannu Laaksonen

Liite 1

Huomautukset:

- Homogeenisessa materiaalissa olevan lyijyn, kuusiarvoisen kromin ja elohopean esiintymispitoisuuden enimmäisraja saa olla korkeintaan 0,1 painoprosenttia ja kadmiumin 0,01 painoprosenttia edellyttäen, että kyseisten aineiden käyttö ei ole tarkoituksellista (1).
- Alumiinissa olevan lyijyn esiintymispitoisuuden enimmäisraja saa olla korkeintaan 0,4 painoprosenttia edellyttäen, että lyijyn käyttö ei ole tarkoituksellista (1).
- Jarruhihnojen kitkamateriaaliksi tarkoitettussa kuparissa olevan lyijyn esiintymispitoisuuden enimmäisraja saa olla 1 päivään heinäkuuta 2007 saakka korkeintaan 0,4 painoprosenttia edellyttäen, että lyijyn käyttö ei ole tarkoituksellista (1).
- Sellaisten ajoneuvojen osien uudelleenkäyttö, jotka jo olivat markkinoilla poikkeuksen päättymispäivänä, sallitaan rajoituksitta, koska tämä ei kuulu asetuksen 5 §:n 1 momentin soveltamisalaan.
- Sellaisiin varaosiin, jotka on saatettu markkinoille 1 päivän heinäkuuta 2003 jälkeen ja joita käytetään ajoneuvoihin, jotka on saatettu markkinoille ennen 1 päivää heinäkuuta 2003, ei sovelleta asetuksen 5 §:n 1 momenttia (2).

(1) ”Tarkoituksellisella käytöllä” tarkoitetaan tahallista käyttöä materiaalin tai osan formuloinnissa, kun aineen jatkuva läsnäolo on tarpeen lopputuotteessa erityisominaisuuden, erityisen ulkonäön tai erityislaadun aikaansaamiseksi. Tarkoitukselliseksi käytöksi ei katsota sellaisten kierrätettyjen materiaalien käyttöä raaka-aineena uusien tuotteiden valmistuksessa, joissa voi esiintyä säänneltyjä metalleja.

(2) Lauseketta ei sovelleta pyörien tasauspainoihin, sähkömoottoreiden hiiliharjoihin eikä jarruhihnoihin, koska nämä osat mainitaan erikseen liitteessä I.

N:o 746

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus

vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenneministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti
lisätään vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä 21 päivänä maaliskuuta 2002 annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (277/2002) liitteen A kohtaan 1.6.3.18 uusi toinen kappale, sellaisena kuin se on liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa 312/2005 seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2005.

Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

Liikenneneuvos Seija Miettinen-Bellevergue

LIITE A

1.6.3.18

Ennen 1 päivää elokuuta 1992 käyttöönotetuille säiliöille, jotka on hyväksytty vaarallisten aineiden kuljettamisesta tiellä annetun liikenneministeriön päätöksen 610/1978 mukaisesti, ei edellytetä säiliökoodia. Luvun 9.1 mukaiseen ajoneuvon hyväksymistodistukseen merkitään kuljetettavaksi sallituista aineista luokka, YK-numero ja tarvittaessa pakkausryhmä ja aineen virallinen nimi. Lisäksi hyväksymistodistuksen kohtaan 11 tehdään seuraava merkintä: ”Hyväksytty Lmp 610/1978 mukaisesti”.

HUOM: Kansainvälisessä ADR-sopimuksessa ei ole tämän kohdan viimeistä kappaletta.

N:o 747

**Valtiovarainministeriön asetus
veronkannosta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 7, 11, 12 ja 24 §:n ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 36 §:n nojalla:

1 luku

Verojen ja palautusten maksaminen

1 §

Verojen kantoerät

Verot kannetaan yhdessä tai useammassa erässä. Useammassa erässä kannettavat verot kannetaan samansuuruisina erinä, jollei 2 §:ssä tarkoitettua veron alentamisesta muuta johdu. Veron eriin jakamisesta johtuva jakojäännös sisällytetään veron ensimmäiseen erään.

Metsänhoitomaksu ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukainen yhteisön ja yhteisötuuden jäännösvero kannetaan yhtenä eränä.

Kiinteistövero ja muiden kuin yhteisöjen ja yhteisötuuksien jäännösvero kannetaan kahtena eränä, jos ne ovat määrältään 170 euroa tai enemmän. Perintö- ja lahjaverot kannetaan kahtena eränä, jos veron määrä on 500 euroa tai enemmän.

2 §

Alennetun veron kantoerien määräytyminen

Kun kahdessa erässä kannettavaa veroa on veroviraston, verotuksen oikaisulautakunnan

tai muutoksenhakuviranomaisen päätöksellä alennettu, kannossa maksettavan määrän alennus kohdistetaan ensisijaisesti toiseen kantoerään.

Alennettu vero kannetaan kahtena yhtä suurena eränä, jos päätös veron määrän alentamisesta on lähetetty verovelvolliselle viimeistään kaksi viikkoa ennen ensimmäisen erän eräpäivää. Jäännösvero kannetaan kuitenkin yhdessä erässä, jos kannossa maksettava määrä on 85 euroa tai vähemmän, ja perintö- ja lahjaverot kannetaan yhdessä erässä, jos kannossa maksettava määrä on 250 euroa tai vähemmän.

3 §

Eräpäivistä

Metsänhoitomaksun, kiinteistöveron ja muiden kuin yhteisöjen ja yhteisötuuksien jäännösveron eräpäivät säädetään vuosittain.

Yhteisön ja yhteisötuuden jäännösvero on suoritettava viimeistään verovelvollisen verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kuukauden 25 päivänä.

Veroviraston maksuunpanemat oma-aloitteiset verot ja maksut on suoritettava viimeistään kolmen viikon kuluttua veron määräämisestä.

4 §

Perintö- ja lahjaverotuksen eräpäivät

Perintö- tai lahjaveron ensimmäinen erä on maksettava viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa lähinnä kolmen kuukauden kuluttua perintö- tai lahjaverotuksen toimittamispäivää seuraavan kuukauden alusta lukien. Toinen erä on maksettava viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa lähinnä viiden kuukauden kuluttua verotuksen toimittamispäivää seuraavan kuukauden alusta lukien.

Jos veron maksamiseen on perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 56 §:n nojalla myönnetty pidennystä, ensimmäinen erä on suoritettava viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa lähinnä kuuden kuukauden kuluttua perintö- tai lahjaverotuksen toimittamispäivää seuraavan kuukauden alusta lukien. Jollei perintö- ja lahjaverolain 56 §:n 3 momentista muuta johdu, jäljellä olevat erät on suoritettava vuoden välein edellisen erän eräpäivästä siten, että viimeinen erä suoritetaan viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa lähinnä neljän ja puolen vuoden kuluttua perintö- tai lahjaverotuksen toimittamispäivästä. Se osa perintö- tai lahjaveroa, jolle pidennystä ei ole myönnetty, maksetaan 1 momentin mukaisesti.

5 §

Muutetun veron eräpäivät

Jos vero tai maksu määrätään oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annetun päätöksen, veronoikaisun, jälkiverotuksen, verotuksen uudelleen toimittamisen taikka seurannaismuutoksen johdosta, määrätty vero on suoritettava yhtenä eränä.

Perintö- tai lahjaveron eräpäivä on viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäinen päivä, joka alkaa kahden kuukauden kuluttua veron määräämisestä. Eräpäivä saa kuitenkin olla aikaisintaan 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua jälkimmäisen erän eräkuukautta seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä. Jos veron maksamiselle on perintö- ja lahjaverolain

56 §:n nojalla myönnetty pidennystä, verotuksen uudelleen toimittamisen johdosta maksettavaksi määrätty vero suoritetaan 4 §:n 2 momentin mukaan.

Muu vero on suoritettava viimeistään viiden viikon kuluttua veron määräämisestä. Jos muutoksen kohteena oleva vero olisi tullut suorittaa kahdessa erässä, eräpäivä saa olla aikaisintaan kuukauden kuluttua jälkimmäisen erän eräpäivästä.

6 §

Ennakonpalautusten maksaminen

Tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettulle yhteisölle ja 5 §:ssä tarkoitettulle yhteisetydelle tulevan ennakonpalautuksen maksupäivä on verovelvollisen verotuksen päättymiskuukautta toiseksi seuraavan kuukauden seitsemäs päivä.

2 luku

Verojen maksupaikat ja tiedonsiirtokorvaukset

7 §

Maksaminen ilman kuluja

Verot, maksut ja muut suoritukset voidaan maksaa ilman suorittamisesta aiheutuvia lisäkustannuksia tullilaitoksen toimipaikkoihin Helsingissä, Lahdessa, Hämeenlinnassa, Turussa, Porissa, Vaasassa, Tampereella, Jyväskylässä, Kouvolassa, Kuopiossa, Joensuussa, Torniossa, Oulussa, Kajaanissa, Rovaniemellä ja Muoniossa.

Ahvenanmaan maakunnassa verot, maksut ja muut suoritukset voidaan maksaa Ahvenanmaan lääninhallitukseen.

8 §

Maksujen siirto

Veronkantolain 12 §:n 3 momentissa tarkoitettujen maksupaikkojen on siirrettävä vastaanottamansa verovarot viivytyksettä veroviraston pankkitilille.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 747

9 §

Tiedonsiirtokorvaus

Verovarojen välitysjärjestelmässä välitettävistä verovaroista rahalaitokselle maksetaan korvausta siten kuin 2 ja 3 momentissa säädetään. Muuta välitystapaa käytettäessä korvaus määräytyy siten kuin valtion maksuliikkeen hoitamisesta tehdyn sopimuksen yhteydessä on sovittu.

Verovarojen välitysjärjestelmää käytettäessä rahalaitokselle maksetaan tiedonsiirtokorvauksena 14 senttiä kultakin kannetulta veroerältä, jota koskeva maksutieto toimitetaan tai välitetään verovirastolle konekielisessä muodossa. Jos rahalaitos konekielisen maksutiedon lisäksi toimittaa verovirastolle kannettua erää koskevan tositteen, korvaus on kuitenkin 30 senttiä.

Jos rahalaitos konekielisen maksutiedon lisäksi välittää verovirastolle maksutositteelta tallennetun tai asiakkaansa pankille välittämän viestin, korvaus on enintään 70 merkin pituisesta viestitiedosta 35 senttiä ja enintään 140 merkin pituisesta viestitiedosta 50 senttiä.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2005

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Korvaus tässä momentissa tarkoitettun konekielisesti välitettävän tiedon sijaan lähettävästä tositteesta on 42 senttiä.

3 luku

Voimaantulosäännös

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä syyskuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan 1 päivänä joulukuuta 1978 annettu veronkantoasetus (903/1978) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä 24 päivänä tammikuuta 1996 annettu valtiovarainministeriön päätös eräiden verojen maksupaikoista ja tiedonsiirtokorvauksista (72/1996) ja 4 päivänä toukokuuta 1999 annettu valtiovarainministeriön päätös eräiden verojen ja palautusten maksamisesta (582/1999) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.